Udskriftsdato: 24. april 2024

2015/1 LSF 75 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af integrationsloven og lov om planlægning (Midlertidig indkvartering af flygtninge)

Ministerium: Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet

Journalnummer: Udlændinge-, Integrations- og Boligmin., j.nr. 2015-1320

Fremsat den 4. december 2015 af udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg)

Forslag

til

Lov om ændring af integrationsloven og lov om planlægning

(Midlertidig indkvartering af flygtninge)

§ 1

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1094 af 7. oktober 2014, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 1000 af 30. august 2015, foretages følgende ændringer:

1. 1. I *§ 12* indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Udlændinge-, integrations- og boligministeren kan fastsætte nærmere regler om anvisning af et midlertidigt opholdssted til flygtninge efter stk. 6.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

§ 2

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1351 af 23. november 2015, foretages følgende ændringer:

1. *§ 5 u, stk. 4,* affattes således:

»Stk. 4. Etableres der midlertidige opholdssteder til flygtninge efter stk. 1-3 på et støjbelastet areal, kan kommunalbestyrelsen stille vilkår om etablering af afskærmningsforanstaltninger.«

2. *§ 5 u, stk. 5,* affattes således:

»Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren kan i særlige tilfælde meddele kommunalbestyrelsen tilladelse til, at regler eller beslutninger efter §§ 3 og 5 j eller offentliggjorte forslag til regler efter §§ 3 og 5 j, jf. § 22 a, stk. 1, ikke finder anvendelse på arealer, hvor kommunalbestyrelsen kan meddele dispensation efter stk. 1 eller tilladelse efter stk. 1-3.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 2. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

I regeringens aftale af 17. november 2015 med Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om en ny, stram og konsekvent udlændingepolitik (del 1), indgår bl.a., at der skal sikres kommunerne bedre muligheder for at finde midlertidige indkvarteringssteder til flygtninge ved at gøre reglerne herom mere fleksible.

Formålet med lovforslaget er at implementere denne del af aftalen. Lovforslaget indebærer, at kommunerne får mulighed for midlertidigt at boligplacere enlige flygtninge i samme beboelsesrum, ligesom kommunerne får mulighed for at fravige de vejledende grænseværdier for støj, således at der kan etableres midlertidige opholdssteder for flygtninge på støjbelastede arealer.

2. Lovforslagets baggrund

I takt med det øgede antal flygtninge, der modtages i kommunerne, er kommunernes udfordringer med at finde boliger, som kan anvises som permanente boliger til de nye flygtninge, vokset. Kommunerne har indtil nu i vidt omfang løst de akutte udfordringer ved at benytte de eksisterende muligheder for at anvise midlertidige opholdssteder, indtil der er ledige permanente boliger. Kommunernes muligheder for at tilvejebringe midlertidige opholdssteder er imidlertid også kommet under pres.

Fra kommunal side er der fremsat ønske om, at det bliver muligt at placere flere enlige flygtninge i samme beboelsesrum med henblik på mere fleksibelt at kunne udvide den midlertidige indkvarteringskapacitet. En sådan mulighed har kommunerne ikke i dag. Herudover er det fra kommunal side fremført, at de støjgrænser og afskærmningskrav, der følger af miljø- og planlovgivningen, udgør en begrænsning for at finde boliger med henblik på midlertidig indkvartering.

Med aftalen af 17. november 2015 om en ny, stram og konsekvent udlændingepolitik (del 1), imødekommes disse ønsker med henblik på at sikre en mere fleksibel adgang for kommunerne til at finde midlertidige boliger til nye flygtninge.

Det fremgår således af aftalen, at aftaleparterne er enige om at give kommunerne større fleksibilitet og bedre muligheder for at indkvartere enlige flygtninge af samme køn. Herudover fremgår det af aftalen, at aftaleparterne er enige om at gøre reglerne vedrørende støjgrænser mere fleksible, når det drejer sig om midlertidige opholdssteder.

Med aftalen styrkes kommunernes muligheder for at tilvejebringe flere midlertidige indkvarteringsmuligheder til nye flygtninge, indtil der kan anvises en permanent bolig til de pågældende.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Ændring af krav til midlertidig boligplacering

3.1.1. Gældende ret

Kommunerne er efter reglerne i integrationsloven forpligtede til at sørge for boliger til nye flygtninge, som boligplaceres til den enkelte kommune.

Den integrationsansvarlige kommune har pligt til at anvise nyankomne flygtninge en permanent bolig

snarest muligt efter, at kommunen har overtaget ansvaret for flygtningen. Indtil det er muligt at anvise en permanent bolig, skal kommunen anvise flygtningen et midlertidigt opholdssted.

Ifølge bemærkningerne skal anvisningen ske efter en konkret vurdering af den enkelte flygtnings behov i forhold til andre boligsøgendes behov jf. Folketingstidende 2002-03, A, L 21 som fremsat, side 314. Det fremgår endvidere, at der i en sådan vurdering skal tages hensyn til særlige forhold hos den enkelte, så som psykosociale problemer, ligesom der skal tages særligt hensyn til familier med børn.

Der er ikke i integrationsloven fastsat nogen tidsmæssig grænse for, hvad der skal forstås ved "snarest muligt" jf. § 12, stk. 1, 1. pkt. i integrationsloven. Fraværet af en bestemt fastsat tidsgrænse for anvisning af en permanent bolig afspejler respekten for, at kommunerne kan have svært ved at finde egnede boliger til permanent boligplacering. Et tidligere krav om anvisning af passende bolig inden tre måneder blev således ophævet ved lov nr. 1043 af 17. december 2002 med henvisning til, at det i praksis havde vist sig umuligt for mange kommuner at leve op til 3-måneders kravet, ligesom der vurderedes at kunne være et behov for at anvise bolig til andre boligsøgende med mere presserende boligbehov.

Kommunerne er således ikke forpligtet til at finde en permanent bolig inden for en bestemt tidsramme. Endvidere kan omfanget af nye flygtninge, der visiteres til kommunerne, i sig selv indebære, at flygtninge indkvarteres midlertidigt i længere perioder.

Afgørelser om konkrete anvisninger af boliger til flygtninge, herunder manglende anvisninger af boliger, kan påklages til Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. integrationslovens § 53, stk. 2, 2. pkt.

Der er ikke i Ankestyrelsens offentliggjorte praksis taget stilling til spørgsmålet om den tidsmæssige udstrækning af en midlertidig boligplacering.

Det må således bero på en konkret vurdering og prioritering af flygtningens og andre boligsøgendes behov i forhold til de tilgængelige boliger, hvor langt det midlertidige ophold kan strækkes, og om kommunalbestyrelsen har levet op til sine forpligtelser i relation til boligplacering af den enkelte flygtning. I vurderingen skal der tages højde for det integrationsmæssige sigte med de særlige boligplaceringsregler, som er at sikre flygtningen en base for den videre integrationsproces.

Der er ikke i integrationsloven fastsat krav til standarden eller karakteren af det midlertidige opholdssted. Indkvarteringen skal dog være lovlig, og opholdsstedet skal være godkendt til beboelse, herunder i forhold til sikkerhed, brandforskrifter m.v. Lejeloven finder ikke anvendelse i forbindelse med indkvartering på midlertidige opholdssteder. Det betyder bl.a., at lejelovens opsigelsesvarsler ikke finder anvendelse. Der er fastsat et loft for, hvor meget en kommune kan kræve i egenbetaling fra en flygtning, jf. bekendtgørelse om betaling for ophold i midlertidige indkvarteringer og opholdssteder. For enlige udgør den maksimale egenbetaling i 2015 2.122 kr. om måneden. Det bemærkes, at der under midlertidig indkvartering ikke er mulighed for at søge støtte til dækning af boligudgifter.

Der kan således ikke opsættes en udtømmende liste over, hvad der kan tjene som midlertidig indkvartering. Der kan fx være tale om indkvarteringssteder, der oprettes særligt med henblik på at kunne fungere som midlertidigt opholdssted, fx omdannelse af eksisterende bygninger, herunder tidligere plejecentre eller institutioner og skoler. Som midlertidige indkvarteringssteder kan endvidere benyttes fx

ledige ældreboliger og kollegieværelser eller leje af værelser på nærliggende hoteller og vandrerhjem, campinghytter mv. Derudover kan der ske midlertidig indkvartering hos private, ligesom der kan opsættes midlertidige beboelsespavilloner m.v.

Et midlertidigt opholdssted behøver ikke at være i den kommune, hvortil den pågældende flygtning er visiteret og skal have anvist en permanent bolig. Efter integrationsloven vil flere kommuner derfor kunne indgå et samarbejde vedrørende eventuel oprettelse og drift af et fælles midlertidigt opholdssted. Integrationsansvaret, som omfatter integrationsindsatsen og boligplacering og udgifterne i forbindelse med den enkelte flygtning, vil dog fortsat påhvile den kommune, hvortil flygtningen er visiteret.

Kommunerne kan inden for disse rammer beslutte, hvordan en midlertidig indkvartering skal finde sted.

Det er ikke nærmere reguleret, om der kan placeres flere personer i samme beboelsesrum som led i den midlertidige indkvartering, men det har hidtil været antaget, at dette kun er muligt, hvis det drejer sig om fx et par eller forældre med mindreårige børn, og rummet er tilstrækkelig stort.

3.1.2 Foreslået ordning

Med henblik på at give kommunerne større fleksibilitet og flere muligheder for at løse opgaven med at indkvartere de flygtninge, de modtager, foreslås det, at der gives mulighed for som en midlertidig løsning at indkvartere flere enlige flygtninge i samme beboelsesrum. Det foreslås således, at der etableres hjemmel til, at udlændinge-, integrations- og boligministeren i en bekendtgørelse kan fastsætte nærmere regler om anvisning af et midlertidigt opholdssted.

Bemyndigelsen vil blive anvendt til at etablere mulighed for, at en enlig flygtning efter en konkret og individuel vurdering af flygtningens behov sammenholdt med indkvarteringens beskaffenhed vil kunne anvises til at dele et beboelsesrum med en eller flere andre enlige flygtninge som en midlertidig indkvarteringsløsning.

Der vil bl.a. skulle tages hensyn til den enkelte flygtnings personlige forhold, herunder alder, køn eller særlig psykisk sårbarhed, fx grundet traumatisering, og disse forhold vil skulle sammenholdes med indkvarteringens beskaffenhed. Ved vurderingen skal også tages højde for det integrationsmæssige sigte med de særlige boligplaceringsregler for flygtninge, således at det anviste midlertidige opholdssted i videst muligt omfang understøtter en tidlig igangsættelse af flygtningens integrationsproces.

Forslaget gælder alene den midlertidige indkvartering, som kommunerne skal tilbyde, indtil der kan anvises en permanent bolig.

Det bemærkes, at afgørelser om konkrete anvisninger af boliger til flygtninge, herunder anvisning af et midlertidigt opholdssted, fortsat kan påklages til Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. integrationslovens § 53, stk. 2, 2. pkt.

3.2. Ophævelse af regler om støj samt mulighed for fravigelse af landsplandirektiver ved etablering af midlertidige opholdssteder for flygtninge

3.2.1 Gældende ret

Planlovens bestemmelser om midlertidige opholdssteder til flygtninge i § 5 u giver kommunerne mulighed for hurtigt at kunne afhjælpe et akut behov for midlertidig indkvartering af flygtninge. Bestemmelser-

ne skal ses i sammenhæng med integrationslovgivningen, der fastlægger kommunernes pligt til anvisning af midlertidige opholdssteder til nyankomne flygtninge, indtil kommunen kan anvise en permanent bolig, jf. afsnit 3.1.1.

Bestemmelserne i planlovens § 5 u giver kommunerne mulighed for på visse betingelser at fravige lovens bestemmelser om tilvejebringelse af lokalplaner, landzonetilladelse og dispensationer fra lokalplaner m.v. ved bygge- eller anlægsarbejder eller ændret anvendelse af eksisterende bebyggelse med henblik på etablering af midlertidige opholdssteder til nyankomne flygtninge. Med bestemmelserne er der tale om en særlig hjemmel ved siden af planlovens almindelige regler, idet kommunerne har mulighed for at fravige planlovens tilvejebringelses- og procedureregler om lokalplaner m.v.

Bestemmelserne er udformet som en ordning med enkeltsagsbehandling, således at kommunalbestyrelsen konkret kan meddele dispensation eller tilladelse til ændret anvendelse af eksisterende bebyggelse eller til et bygge- eller anlægsarbejde i stedet for at lokalplanlægge for anvendelsen og/eller byggeriet. Bestemmelserne kan således alene anvendes til – efter en konkret vurdering – at meddele dispensationer eller tilladelser til konkrete projekter i en tidsbegrænset periode.

Bestemmelsernes konkrete anvendelse begrænses af § 5 u, stk. 4 og 5.

Af § 5 u, stk. 4, følger, at kommunalbestyrelsen ikke kan meddele dispensation eller tilladelse til etablering af et midlertidigt opholdssted til flygtninge på et støjbelastet areal, medmindre opholdsstedet kan sikres mod støjgener.

Bestemmelsen i § 5 u, stk. 4, omkring støj skal ses i sammenhæng med planlovens bestemmelser om støjbeskyttelse, der har til formål at sikre, at der ikke udlægges ny støjfølsom bebyggelse, som bliver belastet med uacceptabel støj. Ifølge planlovens § 15 a, stk. 1, må en lokalplan kun udlægge støjbelastede arealer til støjfølsom anvendelse, hvis der etableres afskærmningsforanstaltninger. Planloven regulerer ikke grænserne for tilladt støj, men dette skal ses i sammenhæng med de grænseværdier for støjbelastning, der fremgår af Miljøstyrelsens vejledninger og bekendtgørelser. Planloven indretter og henholder sig på den måde til de grænseværdier, der fremgår af Miljøstyrelsens vejledninger og bekendtgørelser. Det betyder, at kommunerne f.eks. ved udlægning af nye arealer til boligområder, skal tage udgangspunkt i de grænseværdier for støj, der er fastsat i Miljøstyrelsens vejledninger og bekendtgørelser. Kommunerne kan således ikke udlægge nye boligområder på arealer, hvor støjbelastningen overstiger grænseværdierne, uden at der foretages afskærmningsforanstaltninger.

Af § 5 u, stk. 5, følger, at kommunalbestyrelsen ikke kan meddele dispensation eller tilladelse, der muliggør etablering af et opholdssted på et areal, hvor planlægning for etablering af et opholdssted til flygtninge vil stride mod regler eller beslutninger efter lovens §§ 3 og 5 j eller offentliggjorte forslag til regler efter §§ 3 og 5 j, jf. § 22 a, stk. 1. Efter § 3 kan erhvervs- og vækstministeren udstede bindende regler for indholdet af planlægningen i form af landsplandirektiver og efter § 5 j konkretisere de overordnede principper for planlægning i hovedstandsområdet. § 22 a angiver regler for tilvejebringelse af landsplandirektiver, bl.a. høring i mindst 8 uger af forslag til landsplandirektiver.

Det er således ikke med loven været hensigten at muliggøre opholdssteder på arealer, hvor der på grund af landsplandirektiver m.v., der udarbejdes af erhvervs- og vækstministeren, ikke ville kunne vedtages en kommune- og/eller lokalplan til boligformål.

Efter de gældende regler kan kommunalbestyrelsen således ikke meddele dispensation eller tilladelse til bygge- eller anlægsarbejde eller ændret anvendelse på arealer omfattet af et landsplandirektiv, der fastlægger den konkrete anvendelse til formål, der ikke er forenelig med etablering af midlertidige opholdssteder til flygtninge. Som eksempel på et landsplandirektiv, som konkret kan udelukke anvendelsen af de foreslåede bestemmelser i stk. 1-3, kan nævnes Fingerplan 2013, jf. bekendtgørelse nr. 1037 af 9. august 2013, der bl.a. indeholder bestemmelser om de grønne kiler, arealer udlagt til virksomheder med særlige beliggenhedskrav og forbud mod nye arealudlæg til boligbebyggelse på nærmere bestemte arealer som følge af støj m.v.

Da der er tale om en midlertidig ordning, er kommunalbestyrelsens dispensationer og tilladelser efter bestemmelserne tidsbegrænsede til højst 5 år således, at kommunalbestyrelsen fortsat vil kunne varetage hensynet til planlægningen og styre udviklingen i området.

3.2.2. Foreslået ordning

3.2.2.1 Lettelse af regler om støj ved boligplacering af flygtninge

Det foreslås at gøre reglerne mere fleksible, når det drejer sig om midlertidige opholdssteder, så kommunerne får større fleksibilitet og bedre muligheder for at indkvartere flygtninge.

Der er fra kommunal side givet udtryk for, at der i forhold til anvendelse af nogle bygninger, der tidligere har været anvendt til institution eller andet formål, kan være problemer med, at bygningerne ikke opfylder de krav, der i forhold til almindelig beboelse gælder for støj og miljø.

Det foreslås derfor, at planlovens § 5 u, stk. 4, ændres således, at kommunalbestyrelsen kan meddele dispensation efter stk. 1 eller tilladelse efter stk. 1-3 til etablering af midlertidige opholdssteder til flygtninge på støjbelastede arealer. Kommunalbestyrelsen vil kunne stille vilkår til opholdsstederne om etablering af afskærmningsforanstaltninger.

Den foreslåede lovændring indebærer, at kommunerne kan fravige de hensyn, der ligger bag de almindelige regler i planlovens § 15 a, stk. 1, om, at kommunerne ikke må udlægge støjbelastede arealer til støjfølsom anvendelse, medmindre der foretages afskærmningsforanstaltninger. Grænseværdier for støj, der følger af Miljøstyrelsens vejledninger og bekendtgørelser, kan dermed fraviges, således at kommunalbestyrelsen kan etablere midlertidige opholdssteder for flygtninge på støjbelastede arealer. Beskyttelsesniveauet for midlertidige opholdssteder for flygtninge sænkes således med hensyn til støjbelastning.

Det er ikke hensigten med lovændringen, at støjvilkår for virksomheder mv., som fastsættes efter reglerne i miljøbeskyttelsesloven, skal kunne skærpes som følge af etablering af midlertidige opholdssteder. Der er således ikke grundlag for at skærpe støjvilkårene for virksomheder m.v., efter reglerne i miljøbeskyttelsesloven om bl.a. miljøgodkendelser, hvis kommunalbestyrelsen meddeler dispensation efter § 5 u, stk. 1, eller tilladelse efter stk. 1-3, til etablering af midlertidige opholdssteder for flygtninge på støjbelastede arealer, dvs. hvor støjbelastningen er større end grænseværdierne for støj. Det gælder både for eksisterende virksomheder, f.eks. ved ændringer eller udvidelser, og for nye virksomheder. Det vil også fremgå af en ny vejledning, der vil blive udarbejdet af Miljøstyrelsen.

3.2.2.2 Lettelse af regler om fravigelse af landsplandirektiver ved boligplacering af flygtninge

Det foreslås, at planlovens § 5 u, stk. 5, ændres således, at erhvervs- og vækstministeren i særlige tilfælde, efter ansøgning fra kommunalbestyrelsen, kan meddele kommunalbestyrelsen tilladelse til fritagelse for

regler eller beslutninger efter lovens §§ 3 og 5 j eller offentliggjorte forslag til regler efter §§ 3 og 5 j, jf. § 22 a, stk. 1, om landsplandirektiver. Ændringen finder anvendelse på forhold, hvor kommunalbestyrelsen kan meddele dispensation efter stk. 1 eller tilladelse efter stk. 1-3.

Der vil derfor i særlige tilfælde kunne tillades bygge- eller anlægsarbejde eller ændret anvendelse på arealer omfattet af et landsplandirektiv m.v.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget forventes ikke at få økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner. Det forventes, at lovforslaget vil lette kommunernes administrative byrder i forbindelse med at finde midlertidige boliger til flygtninge.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget forventes ikke at få økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke få administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget kan medføre miljømæssige konsekvenser, i det omfang bestemmelserne udnyttes til at give mulighed for midlertidige opholdssteder til flygtninge på et støjbelastet areal. Konsekvenserne vil afhænge af, hvor og hvordan kommunerne udnytter de muligheder, lovforslaget giver.

8. Forholdet til EU-retten og Danmarks øvrige internationale forpligtelser

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 27. november 2015 til den 4. december 2015 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatfirmaet Henning Moritzen, Advokatrådet/Advokatsamfundet, Akademikernes Centralorganisation, Akademisk Arkitektforening, Amnesty International, Ankestyrelsen, Arbejdstilsynet, Arkitektskolen i Aarhus, AutoBranchen Danmark, Beredskabsstyrelsen, Beskæftigelsesrådet, Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, BL – Danmarks almene Boliger, Boligselskabernes Landsforening, Brancheforeningen for Genanvendelse af Organiske Restprodukter til Jordbrugsformål, Bryggeriforeningen, By & Havn, BYFO – Foreningen for ejere af private fredede ejendomme i Danmark, Byggeskadefonden, Bygherreforeningen, Bygningsstyrelsen, Campingrådet, Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), Danmarks Automobilhandlerforening, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Danmarks Statistik, Danmarks Tekniske Universitet, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Akvakultur, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Camping Union, Dansk Cyklistforbund, Dansk Detail, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Dansk Retspolitisk For-ening, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Dagbla-des Forening, Danske Mediers Forum, Danske Mejeriers Fællesorganisation, Danske Over-fladebehandlere, Danske Regioner, Danske Svineproducenter, Datatilsynet, DCE - Nationalt Center for Miljø og Energi, Det Centrale Handicapråd, Det Danske Fjerkræråd, Det Økonomiske Råd, Dignity – Dansk Institut mod Tortur, Dk4, DONG Energy A/S, DR, DTU, DTU Aqua, Energistyrelsen, Erhvervsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen Let Byrder, FOA- Foreningen af Offentlige Ansatte, Foreningen af Bioteknologiske Industrier i Danmark, Foreningen af Byplanlæggere (FAB), Foreningen af Fredning-

nævnsformænd i Danmark og disses sup-pleanter, Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Dan-mark, Forsvarets Bygnings- og Etablissementstjeneste, Forsvarets Ejendomsstyrelse, Fre-densborg Kommune, Fredericia Kommune, Frederiksberg Kommune, Gentofte Kommune, Genvindingsindustrien, Geodatastyrelsen, Gladsaxe Kommune, Greencities, Greenpeace Danmark, Ingeniørforeningen IDA, Institut for Center Planlægning, ICP A/S, Institut for Menneskerettigheder, Kanal Hovedstaden, Kanal 23, Kolonihaveforbundet, Kommunekemi A/S, Kommunernes Landsforening (KL), Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, KORA – Det Nationale Institut for Kommuners og Regioners Analyse og Forskning, Kulturstyrelsen, Kunstakademiets Arkitektskole, Københavns Kommune, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatribrugere (LAP), Landsorganisationen i Danmark (LO), Ligebehandlingsnæv-net/Ankestyrelsen, LO, Lægeforeningen Naturstyrelsen, Odense Kommune, Odense Uni-versitetshospital, Odsherred Kommune, Praktiserende Landinspektørers Forening, Radio 100FM, Radio 2, Region Hovedstaden, Region Midtjylland, Region Nordjylland, Region Sjælland, Region Syddanmark, Rigsrevisionen, RUC – Roskilde Universitetscenter, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Socialt Udsatte, SBS Radio A/S, SBS TV A/S, Statens Byg-geforskningsinstitut (SBI), Storkøbenhavns Erhvervslejer Forening, Styrelsen for Forskning og Innovation, Sundhedsstyrelsen, Syddansk Universitet, Søfartsstyrelsen, Trafikstyrelsen, Trolle Advokatfirma, TV 2 Bornholm, TV 2/Danmark A/S, TV 2/Fyn, TV 2/Lorry, TV 2/Nord, TV 2/Øst, TV 2/Østjylland, TV 3 A/S, TV Midt Vest, TV Syd, UNHCR, Vejdirektoratet, Vejle Kommune, Vesthimmerland Kommune, Viborg Kommune, Videnscenter for Landbrug, Ældresagen, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet og Aarhus Universitetshospital.

10. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Det bliver lettere for kommunerne at finde midlertidige boliger til flygtninge.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Der kan opstå miljømæssige konsekvenser afhængig af, hvordan mulighederne anvendes.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter integrationslovens § 12, stk. 6, skal kommunerne anvise en flygtning en midlertidig bolig, indtil det er muligt at anvise en permanent bolig. Der er ikke i integrationsloven fastsat krav til standarden eller karakteren af det midlertidige opholdssted, og Ankestyrelsen har ikke hidtil offentliggjort praksis, hvor Ankestyrelsen har taget stilling til spørgsmålet, herunder om muligheden for at indkvartere flere personer i samme beboelsesrum som led i den midlertidige indkvartering. Det har dog hidtil været antaget, at der ikke kan ske samlet indkvartering af flere personer i samme beboelsesrum, med mindre der er tale om fx et par eller forældre med mindreårige børn, og rummet er tilstrækkelig stort.

Den foreslåede § 12, *stk. 7,* indeholder bemyndigelse til udlændinge-, integrations- og boligministeren til at fastsætte nærmere regler om anvisning af et midlertidigt opholdssted.

Bemyndigelsen vil blive anvendt til at etablere mulighed for, at en enlig flygtning efter en konkret og individuel vurdering af flygtningens behov sammenholdt med indkvarteringens beskaffenhed vil kunne anvises til at dele et beboelsesrum med en eller flere andre enlige flygtninge som en midlertidig indkvarteringsløsning.

Der vil bl.a. skulle tages hensyn til den enkelte flygtnings personlige forhold, herunder alder, køn eller særlig psykisk sårbarhed, fx grundet traumatisering, og disse forhold vil skulle sammenholdes med indkvarteringens beskaffenhed. I forhold til indkvarteringens beskaffenhed vil der udover rummets størrelse og egnethed til at dele mellem flere kunne lægges vægt på adgangen til fælles faciliteter og den forventede tidsmæssige udstrækning af den midlertidige indkvartering. Endelig skal der ved vurderingen tages højde for det integrationsmæssige sigte med de særlige boligplaceringsregler for flygtninge, således at det anviste midlertidige opholdssted i videst muligt omfang understøtter en tidlig igangsættelse af flygtningens integrationsproces.

Det bemærkes, at forslaget alene gælder den midlertidige indkvartering, som kommunerne skal tilbyde, indtil der kan anvises en permanent bolig.

Til § 2

Til nr. 1

I forhold til gældende ret for så vidt angår § 5 u, stk. 4, henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.1. Den foreslåede ændring af § 5 u, stk. 4, indebærer, at kommunalbestyrelsen kan meddele dispensation efter stk. 1 eller tilladelse efter stk. 1-3 til etablering af midlertidige opholdssteder til flygtninge på støjbelastede arealer. Kommunalbestyrelsen vil kunne stille vilkår om etablering af afskærmningsforanstaltninger.

Det bemærkes, at bestemmelserne i § 5 u er særlige bestemmelser i planloven, der alene finder anvendelse på midlertidige opholdssteder til flygtninge. Det tilsigtes ikke med lovforslaget at ændre det generelle beskyttelsesniveau for støj i § 15 a, stk. 1, ved lokalplanlægning.

Det er ikke hensigten med lovændringen, at støjvilkår for virksomheder mv., som fastsættes efter reglerne i miljøbeskyttelsesloven, skal kunne skærpes som følge af etablering af midlertidige opholdssteder. Der er således ikke grundlag for at skærpe støjvilkårene for virksomheder m.v., efter reglerne i miljøbeskyttelsesloven om bl.a. miljøgodkendelser, hvis kommunalbestyrelsen meddeler dispensation efter § 5 u, stk. 1, eller tilladelse efter stk. 1-3, til etablering af midlertidige opholdssteder for flygtninge på støjbelastede arealer, dvs. hvor støjbelastningen er større end grænseværdierne for støj. Det gælder både for eksisterende virksomheder, f.eks. ved ændringer eller udvidelser, og for nye virksomheder. Det vil også fremgå af en ny vejledning, der vil blive udarbejdet af Miljøstyrelsen.

Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.1.

Til nr. 2

Det foreslås i stk. 5, at ministeren i særlige tilfælde, efter ansøgning fra kommunalbestyrelsen, kan meddele kommunalbestyrelsen tilladelse til fritagelse for regler eller beslutninger efter lovens §§ 3 og 5 j eller offentliggjorte forslag til regler efter §§ 3 og 5 j, jf. § 22 a, stk. 1, om landsplandirektiver, til planlægning af et midlertidigt opholdssted. Ændringen finder anvendelse på forhold, hvor kommunalbestyrelsen kan meddele dispensation efter stk. 1 eller tilladelse efter stk. 1-3.

Med ændringen foreslås adgang til at fravige landsplandirektiver m.v. i "særlige tilfælde". Der sigtes hermed til en situation, hvor behovet for midlertidige opholdssteder for flygtninge er afledt af, at tilgangen af flygtninge har et omfang, der ikke kan håndteres inden for de rammer, som kommunalbestyrelsen har i § 5 u, stk. 1-3.

Som eksempel på et landsplandirektiv kan nævnes Fingerplan 2013, jf. bekendtgørelse nr. 1037 af 9. august 2013, der bl.a. indeholder bestemmelser om de grønne kiler, arealer udlagt til virksomheder med særlige beliggenhedskrav og forbud mod nye arealudlæg til boligbebyggelse på nærmere bestemte arealer som følge af støj m.v.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Den forslåede ikrafttrædelsesbestemmelse indebærer, at alle boligplaceringer, som kommunen foretager efter lovens ikrafttræden, vil være omfattet af loven. Det indebærer, at kommunen vil have mulighed for efter en konkret og individuel vurdering at boligplacere flere enlige flygtninge i samme beboelsesrum, selvom der forinden lovens ikrafttrædelse allerede er boligplaceret en enlig flygtning i det pågældende beboelsesrum. Såfremt kommunen foretager en sådan boligplacering, vil der også være tale om en ny boligplaceringsafgørelse for den person, der allerede var boligplaceret i det pågældende beboelsesrum. Det betyder, at beslutningen skal træffes efter en konkret og individuel vurdering af den oprindelige beboers situation. Det indebærer endvidere, at adgangen til at boligplacere flere flygtninge i samme rum også finder anvendelse i den situation, hvor kommunerne efter en konkret og individuel vurdering beslutter at flytte en flygtning fra et midlertidigt opholdssted til et andet.

Efter *stk. 2* kan lovforslaget stadfæstes straks efter vedtagelsen. Lovforslaget skal ses i lyset af den ekstraordinære situation, som er baggrund for fremsættelsen af lovforslaget. Der er derfor behov for ikrafttræden hurtigst muligt.

Bilag

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1094 af 7. oktober 2014, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 1000 af 30. august 2015, foretages følgende ændringer:

§ 12…

Stk. 6. Indtil det er muligt at anvise en permanent bolig, skal kommunalbestyrelsen anvise flygtningen et midlertidigt opholdssted. Reglerne i lejeloven finder ikke anvendelse i forbindelse med indkvartering på midlertidige opholdssteder.

1. I *§ 12* indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»*Stk. 7.* Udlændinge-, integrations- og boligministeren kan fastsætte nærmere regler om anvisning af et midlertidigt opholdssted til flygtninge efter stk. 6.«

§ 2

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1351 af 23. november 2015, foretages følgende ændringer:

§ 5u…

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan ikke meddele dispensation efter stk. 1 eller tilladelse efter stk. 1-3, der muliggør etablering af et opholdssted på et støjbelastet areal, medmindre opholdsstedet kan sikres mod støjgener. Kommunalbestyrelsen kan stille vilkår om etablering af afskærmningsforanstaltninger.

1. § 5 u, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Etableres der midlertidige opholdssteder til flygtninge efter stk. 1-3 på et støjbelastet areal, kan kommunalbestyrelsen stille vilkår om etablering af afskærmningsforanstaltninger.«

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan ikke meddele dispensation efter stk. 1 eller tilladelse efter stk. 1-3, der muliggør etablering af et opholdssted på et areal, hvor planlægning for etablering af et opholdssted til flygtninge vil stride mod regler eller beslutninger efter §§ 3 og 5 j eller offentliggjorte forslag til regler efter §§ 3 og 5 j, jf. § 22 a, stk. 1.

2. *§ 5 u, stk. 5, affattes således:*

»*Stk. 5.* Erhvervs- og vækstministeren kan i særlige tilfælde meddele kommunalbestyrelsen tilladelse til, at regler eller beslutninger efter §§ 3 og 5 j eller offentliggjorte forslag til regler efter §§ 3 og 5 j, jf. § 22 a, stk. 1, ikke finder anvendelse på arealer, hvor kommunalbestyrelsen kan meddele dispensation efter stk. 1 eller tilladelse efter stk. 1-3.«